

Jeg ønsker nu udtrykkelig at betone, at det er saare langt fra, at der hos os forefindes saadanne Tilstande, som giver Grund til Beklagelse over, at der fra Skibsejernes Side udvises Forsømmelighed, end sige kriminel Forsømmelighed med Hensyn til Vedligeholdelse af Skibe og Overvaagen af Skibenes fulde Sødygtighed. Det ligger mig paa Sinde tværtimod at fremhæve, at vor Handelsflaade sikkert staar i forreste Række i Henseende til den Omhu og Paalidelighed, hvormed den ledes, og i Henseende til den Redelighed, hvormed der vaages over Skibenes forsvarlige Tilstand. Men dette hindrer ikke, at et virksomt Tilsyn ikke desto mindre er paa sin Plads. Det er det allerede for at varetage Skibsfartens Interesser i Forhold til andre Lande. Skibsfartens internationale Karakter medfører, at det, som er Lov i eet Land, umiddelbart kommer til at paavirke ogsaa andre Landes Søfart, og ganske særlig er det af Betydning for os, at i England og til Dels i de Forenede Stater er der en stigende Tilbøjelighed til, naar man har vedtaget Paabud og Forskrifter for sit eget Lands Skibsfart, da at gøre dem umiddelbart anvendelige ogsaa paa fremmede Skibe, naar de anløber engelske eller amerikanske Havne. Saaledes bliver det nødvendigt for andre Lande at drage Omsorg for, at ogsaa deres Skibe fyldestgør de Krav, som de store Landes Lovgivning stiller, og at indføre et saadant Tilsyn med Paabudenes Overholdelse, som fra de andre Magters Side anerkendes for at være fyldestgørende.

De Bestræbelser, som udfoldes særlig fra engelsk Side for stadig at gaa videre i Henseende til at værne om, Skibes Sødygtighed har senest givet sig Udslag i Anledning af en Begivenhed, der allerede ligger en Del Aar tilbage, men hvormod Verdenskriens Tildragelser ikke ganske har udvisket Erindringen. Det var i Maj 1912, at den mægtige nybyggede engelske Atlanterhavsdamper „Titanic“ paa sin første Fart over Atlanterhavet, fuldt besat af Passagerer, løb mod et Isbjerg, fik hele Siden skrællet op og sank med et uhyre Tab af Menneskeliv. Der rejste sig selvfølgelig det Spørgsmaal, om en saadan Katastrofe havde været mulig, hvis der havde været truffet fuldt ud betryggende Forholdsregler, og en stærk Kritik kom til Orde. Dette gav Anledning til, at den engelske Regering i 1913 tog Initiativet til at sammenkalde en international Konference, ved hvilken de

fleste søfarende Nationer og ogsaa Danmark var repræsenterede. Der førtes Forhandlinger i 1913 og Begyndelsen af 1914, og de afsluttedes med Undertegnelse af en Konvention i Januar 1914, som indeholdt en Række Bestemmelser til yderligere Betyggelse af Søfarten, i første Række Passagerfarten. Saa kom Krigsbegivenhederne, og Ratifikation af denne Overenskomst har hidtil kun fundet Sted fra faa Staters Side. Den er ratificeret af England, og saa vidt jeg ved, er man nu i Begreb med dér at ville sætte Konventionens Bestemmelser effektivt i Kraft, hvilket ogsaa vil faa Indflydelse paa vor Søfart. Det er derfor paakrævet, at vi nu vedtager de Lovgivningsforanstaltninger, som er nødvendige for, at ogsaa den danske Regering kan ratificere Konventionen.

Men naar vi optager dette Emne til Behandling, vil det være urigtigt ikke at gaa videre og inddrage hele Lovgivningen paa dette Omraade under et Gennemsyn og Gennemarbejden for at bringe den i tilfredsstillende Stand. Det, der er at indvende mod vor nuværende Tilsynslovgivning, er ikke det, at de Forskrifter, som den giver med Hensyn til Skibe, i og for sig ikke er fyldestgørende. Lovene er formede saaledes, at de kun fastslaar de almindelige Regler i Hovedtrækkene, og saaledes bør det være, fordi det er ugørligt i Lovene at indføre alle mulige Enkeltheder om Forhold, der nødvendigvis skifter, og som der derfor bør være forbeholdt Administrationen tilstrækkelig frit Raaderum til at kunne afpasse sig efter. Lovene suppleres derfor ved Udstedelse af Anordninger, der støtter sig til den Myndighed, som de bestaaende Love giver Regeringen. Men Mangelen hos os ligger deri, at Tilsynet med alle gældende Forskrifters Overholdelse lader meget tilbage at ønske. Ikke at Personalet er for ringe i Tal, tværtimod. Der findes Landet over mere end 100 Synsmænd, naar vi regner Stedfortræderne med; men dels er de lønnede saaledes, at de i Reglen kun kan anvende en begrænset Tid til Tilsynsgerningen, og hvad det navnlig brister paa, er den overordnede Ledelse, Kontrollen fraoven, Vejledningen, saaledes at der er Sikkerhed for, at der følges fælles, ensartet og fuldt korrekt Fremgangsmaade over det hele. Det er derfor Formaålet for de to Lovforslag, som jeg hermed skal tillade mig at fremsætte for Tinget, at tilvejebringe en samlet Lovgivning om de herhenhørende Emner, saaledes at alle hidtidige Love desangaaende derefter kan ophæves.